

KURAN'DA TEKRARLARIN HİKMETİ (7)

(...dünden devam)

Bir de Kâfirûn Suresinde tekrar gibi görülen üslûba bakalım:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ : اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

: *Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla. 1- De ki: Ey nânkörler, 2- Ben sizin yaptığınız ibadeti yapmam; 3- Siz de benim yaptığım ibadeti yapmazsınız.*

4

- Ben asla sizin yapmakta olduğunuz ibadeti yapıcı değilim.

5

- Siz de benim yapmakta olduğum ibadeti yapıcı değilsiniz.

6

- Sizin dininiz size, benim dinim banadır.

Tefsîr:

1-6: Ben sizin yaptığınız gibi Allah ile beraber başka tanrıların adını da anarak karışık ibadet yapmam. Yalnız Allah'a ibadet ederim. Benim ibadetim böyle hâlis ve temizdir, sizinki gibi karışık, çeşitli tanrılar arasında dağılmış değildir. Benim ibadetim yani kulluğum tek Allah'a yöneliktir, sizin ibadetiniz gibi değildir. Ben ne şimdi sizin yaptığınız ibadet gibi ibadet ederim, ne de gelecekte böyle bir şey yaparım. Siz de belli ki şimdi olduğu gibi gelecekte de benim yaptığım kulluk gibi kulluk yapmazsınız, benim tapmam gibi tek Tanrı'ya değil, O'nun yanında başka tanrılara da taparsınız. Sizin tapmanız, ibadetiniz, dininiz size, benim ibadetim, dinim banadır.

Sûrede ibadet fiillerinin başında bulunan () ya mevsûl, ya masdariyye veya sıfat bildiren () dır. (mâ

) mevsûl ise sûrenin anlamı:
"Sizin taptığınız şeylere ben tapmam, benim taptığım şeye de siz tapmazsınız.." demek olur. Bu takdirde Hz. Peygamber'in ibadet ettiği Allah için, akılsız şeylere mahsus olan (

) kullanılmış olur. Halbuki () kullanılması gerekirdi. Ancak söz düzeninin bozulmaması için () yerine () kullanılmıştır. Fakat bu izah âyetin rûhuna uygun değildir. Çünkü eğer () ile, tapılan şey kastedilmiş olsaydı, son âyette "

: Sizin dininiz size, benim dinim banadır" yerine "

: Sizin Rabbiniz size, benim Rabbim banadır" denmesi uygun olurdu. Bundan dolayı (

)ların, masdariyye veya sıfat bildiren () olması sûrenin ruhuna daha uygundur. Masdariyye olduğu takdirde mâna: "Ey

nankörler, ben sizin şimdi yapmakta olduğunuz ibadeti yapmam. Siz de benim yapmakta olduğum ibadeti yapmazsınız. Ben sizin eskiden yapmış olduğunuz ibadeti yapıcı değilim. Siz de benim şimdi yapmakta olduğum ibadeti yapıcı değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim

banadır".

Şayet "

□ □

"lar sıfat bildiren "

□ □

" ise, mânâ yine buna yakındır:

"Artık ben sizin yaptığınız ibadet gibi ibadet yapmam, siz de benim yapmakta olduğum ibadet gibi ibadet yapmazsınız. Ne ben sizin eskiden yapmış olduğunuz ibadeti yaparım, ne de siz benim şimdi yapmakta olduğum ibadet gibi ibadet yaparsınız. Sizin dininiz size, benimki banadır"

(Fethu'l-Kadîr: 5/507)

.

(devamı yarın..)